

Nochta Pál

Mi vagyunk az ő háza

„Dáriusz király második esztendejének hatodik hónapjában, a hónapnak első napján szóla az Úr Aggeus próféta által Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, Júda fejedelmének, és Jósuának, a Jehosadak fiának, a főpapnak, mondván: Így szól a Seregeknek Ura, mondván: Ezt mondja e nép: Nem jött még el az idő, az Úr háza építésének ideje! Az Úr pedig így szól Aggeus próféta által, mondván: Ideje-é néktek, hogy ti mennyezetes házakban lakozzatok, holott ez a ház romban áll? Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat! Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegedtek; ruházkodtok, de meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel. Ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat! Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsem, azt mondja az Úr. Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? Azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek, mindenki a maga házához. Azért vonták meg tőletek az egek a harmatot, vontá meg a föld az ő termését. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, amit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is.” (Haggeus 1,1-11)

Izrael népe már túl volt a babiloni fogságon, de a jeruzsálemi templom még mindig nem épült fel. A nép többsége inkább saját boldogulásán igyekezett, az emberek saját házukat építették, saját vállalkozásukat működtették, de milyen érdekes, munkájuknak nem a meggazdagodás, hanem a rohamos elszegényedés lett az eredménye.

2011 őszén, amikor ezeket a sorokat gépelem, mintha kísérteties hasonlóságot látnék. (a következő megállapításom most nem azoknak szól, akik valóban a jelenlegi gazdasági válság miatt kerültek nehéz helyzetbe) Húsz éve vagyok keresztény, ennek a húsz évnek a nagyobb részében nem láttam annyi keresztényt rohamosan elszegényedni, mint manapság, az elmúlt egy év során. Ráadásul néhány hívő anyagi életéről olyan riasztó történeteket hallottam, (vállalkozások tönkre mentek, árverezések, stb) hogy nem egyszer szó szerint megborzongtam, megijedtem.

Hát igen... a válság... emlegetjük gyakran, és ez így is van, a baj csak az, hogy ezeknek a történeteknek a nagy többsége arról szól, hogy ezek a keresztények azért kerültek anyagi területen nagy bajba, mert nem volt rendben a szellemi életük, nem imádkoztak, nem keresték az Urat a saját életükkel és vállalkozásukkal kapcsolatban, hanem e helyett inkább álmodtak egy nagyot!

Azt álmodták, hogy ők áldottak akarnak lenni, gazdagok akarnak lenni, nagyok akarnak lenni, és ennek az álomnak aztán mindent, de mindent alárendeltek. Annyira dédelgették az álmukat, hogy e miatt aztán túlvállalták magukat, sorozatosan rossz döntéseket hoztak, belementek olyan hitelfelvételbe, olyan üzleti vállalkozásba, amely csak a vágyaikkal volt összhangban, de semmiképpen sem Isten akaratával. Ezek az emberek aztán többet vártak, de kevesebbet kaptak, annyira, hogy rohamosan elszegényedtek.

Pontosan így olvassuk ezt Isten igéjében is: „Sokat vetettetek, de keveset takartok; esztek, de meg nem elégesztek; isztok, de meg nem részegedtek; ruházkodtok, de meg nem melegedtek, a bérlő is lyukas zacskóra bérel.” (Haggeus 1,6)
Már ezt megelőzően ugyan ebben a fejezetben egy felszólítást is olvashatunk: „Most azért ezt mondja a Seregeknek Ura: Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!” (Haggeus 1,5)

Vagyis: gondoljátok meg, hogy annak, ahogy éltek, ahogy intézitek a dolgaitokat, ez lett az eredménye, a szegénység.

Isten nagyon kegyelmes, mert azoknak, akik bár ebben a helyzetben vannak, de állapotukat felismerték és változtatni akarnak jelenlegi helyzetükön, rögtön megadja a megoldást.

A 7-es versben ismét azt a felszólítást olvashatjuk, hogy „Gondoljátok meg jól a ti útjaitokat!”

Gondoljátok át a dolgaitokat, változtassátok meg a gondolkodásmódokat, vagyis egyszerűen szólva térjete meg!

Ez után pedig: „Menjetek fel a hegyre, és hordjatok fát, és építsétek e házat, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőíttessem, azt mondja az Úr.” (Haggeus 1,8)

Vagyis: keressétek az Urat, menjetek fel az ő szellemi hegyére, az ő jelenlétébe, időt töltsétek vele, és vegyetek részt az ő szellemi házának építésében!

A Haggeus 1,9-10-11-es versekben ezt olvassuk: „Sokat vártatok, de ímé kevés lett; haza is hordtátok, de én ráfuvallok arra! Mi okért? Azt mondja a Seregeknek Ura. Az én házamért, amely ím romban áll, ti pedig siettek, mindenki a maga házához. Azért vonták meg tőletek az eget a harmatot, vontá meg a föld az ő termését. És pusztulást rendeltem a sík földre és a hegyekre, a búzára és a borra, az olajra és mindarra, amit a föld terem; sőt az emberre és a baromra és minden kézimunkára is.”

Ezekből a versekből kiderül, hogy a babiloni fogságból hazatért zsidók rohamos elszegényedésének, nagyon egyszerű oka volt, az Úr háza helyett, a saját házuikkal törődtek. Még jobban leegyszerűsítve, Isten céljai helyett, a saját céljaikkal voltak elfoglalva.

Ma egy olyan gazdasági recesszióban élünk, amelynek a végét még koránt sem látjuk. Sőt a mostani számítások szerint a következő években biztosan tovább fog mélyülni a válság, ha csak közben valamilyen csoda nem történik.

A gazdaság tekintélyes szakértőinek többsége azt számolta ki, hogy a következő két évben 2013 végéig, csak Európában 8000000 munkahelyet kellene teremteni ahhoz, hogy újra stabil legyen a rendszer. A helyzet az, hogy 8000000 munkahelyet létrehozni a jelenlegi gazdasági helyzetben, minden emberi számítás szerint lehetetlen, így aztán valószínűsíthető, hogy Európában a következő években bizony nagyon komoly lázongások, összezapások lehetnek, hiszen sok embernek egyszerűen nem lesz mit enni.

Na most a kérdés az, hogy nekünk keresztényeknek, miként kell viszonyulnunk ehhez a helyzethez, hiszen e jelenlegi korszak megpróbáltatásainak egy részét mi sem kerülhetjük el. Azt hiszem sokunkat kisebb vagy nagyobb mértékben, de fenyeget az elszegényedés, ha csak ezeket a külső körülményeket vesszük számításba.

Na de mi nem a láthatókra nézünk, mert hitben járunk és nem látásban, (2Korintus 5,7) ezért e jelenlegi helyzetre is inkább a láthatatlan, de a gyakorlati életben nagyon is megnyilvánuló Mindenható Isten válaszát akarjuk meghallani. A megoldás az, hogy rendeljük alá a céljainkat Isten céljainak! Keressük az Urat és az ő céljait! Álljunk bele az ő munkájába! Ha így teszünk, akkor az Úr is gondoskodni fog az anyagi szükségseinkről.

Jézus mondta: „Hanem keressétek először Isten országát, és az Ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Máté. 6,33)

Ha a Máté. 6-ban a 24-dik versből olvassuk az ígét, akkor kiderül, hogy Jézus az anyagi szükségseinkről tanít. Az „ezek” kifejezés az anyagi szükségseinkre vonatkozik. Tehát ha mi első sorban Isten királyságát és annak igazságát keressük, ez tölti be a legfontosabb helyet az életünkben, akkor az Úr gondoskodni fog az anyagi szükségseinkről is (ez nyilvánvalóan nem azt jelenti, hogy otthon a szobánkban egy kényelmes karos székben ülve várjuk a sült galambot, természetesen a hétköznapi tevékenységeinket tovább kell folytatnunk, de úgy, hogy mindenben Isten legyen az első).

Ha ez az igazság nem működik az életünkben, akkor ennek csak az lehet az oka, hogy a gondolkodásunkban még mindig materialisták vagyunk, egyszerűen nem hiszünk a természetfelettiben.

Pedig Dávid is ezt mondta: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz, a magzatja pedig kenyérkéregetővé.” (Zsoltár 37,25)

Nem titkolom, hogy ezek a szavak az elmúlt hónapokban hatalmas vigasztalást nyújtottak számomra. Nem leszek elhagyottá, és a gyermekeim sem lesznek kenyérkéregetők, vagyis koldusok. Bár milyen helyzet is adódik ezen a Földön, nekünk ebben az igazságban akkor is hinnünk kell. A szellemi füleinkkel meg kell hallanunk ezt az igazságot, és engednünk kell a Szent Szellemnek, hogy ő ezt is beleírhasa a szívünkbe. Erről olvasunk a Haggeus 1,12-13-14-15-ös versekben is.

„És meghallá Zorobábel, a Sealtiel fia, és Jósua, a Jehosadák fia, a főpap, és a nép minden többi tagja az Úrnak, az ő Istenüknek szavát és Aggeus próféta beszédeit, amiként elküldte őt az Úr, az ő Istenük, és megfélemlék a nép az Úr előtt. És szóla Aggeus, az Úr követe, az Úr küldetésében, mondván a népnek: Én veletek vagyok, azt mondja az Úr. És felindítá az Úr Zorobábelnek, a Sealtiel fiának, a Júda fejedelmének szellemét, és Jósuának, a Jehosadák fiának, a főpapnak szellemét, és a nép minden többi tagjának szellemét is, és bementek és munkálkodtak a Seregek Urának, az ő Istenüknek házában. A hatodik hónapnak huszonnegyedik napján, Dáriusz királynak második esztendejében.”

Tehát ha meghalljuk, amit az Úr mond nekünk, akkor ő ez által felindítja a mi szellemünket, és így válunk képessé arra, hogy megcselekedjük az ő akaratát, vagyis munkálkodjunk az ő házában. Ekkor és csak is ekkor érvényes Istennek az az ígérete, hogy velünk lesz. Egyébként ez az ígéret is érvényes minden korszakra, még az ószövetségben is jelen volt az Úr mindazoknak az életében, akik őt félték és az ő akaratát cselekedték.

Számunkra ez azt jelenti, hogy Isten az anyagi szükségainkről is gondoskodni fog, ha mi első sorban az ő akaratát keressük az életünk minden területére nézve. Az Úr nem fog elhagyni minket, nem leszünk elhagyottá, és a gyermekeink sem lesznek kenyérkéregetők. A Haggeus 2-ben az első 9 versben Isten újra biztosítja népét, hogy közöttük marad, és a második templom dicsősége nagyobb lesz, mint amilyen az első volt.

Az Úr azt is megígérte, hogy békesség és bőség lesz a második házban. Hitem szerint a mostani időkben ez azt jelenti, hogy ha Isten népe megtér, akkor van lehetőség az újra kezdésre, és még a korábbinál is nagyobb mértékben fog megjelenni az Úr dicsősége az övéin. Isten azt is mondta, hogy még egyszer megrázza az eget és a Földet, ugyanakkor az ő házában békesség és bőség lesz. A mostani időkben ez azt jelenti, hogy körülöttünk megrázkódik minden ami ehhez a fizikai világhoz kötődik, illetve ami ebben a fizikai világban van, megrázkódnak az emberi értékek, viszont az Úr szellemi templomában a szentek között, nagy békesség és bőség lesz.

Meggyőződésem szerint, erről a békességről és bőségről a legtöbbünknek eléggé silány elképzelésünk van, ezért imádkoznunk kel:

„Hogy Urunknak, a Krisztus Jézusnak Istene, a dicsőségnek Atyja, annak a bölcsességnek és leleplezésnek szellemét adja néktek, (nekünk) melyet az ő megismerése nyújt, adja néktek (nekünk) a szívnek megvilágosított szemét, hogy tudhassátok, (tudhassuk) micsoda reménységre hívott ő el, hogy mily gazdag dicsőségű a tőle adandó örökrész a szentek között, mennyire felülmúl mindent az ő nagy hatalma a mi életünkben, akik abban a mértékben hittünk, ahogy az ő erejének uralkodó hatalmát a Krisztus életében munkálkodni láttuk.” (Efézus 1,17-19)

A szövegbe szándékosan írtam bele zárójel között azokat a kifejezéseket, hogy nekünk vagy tudhassuk, mert Pál apostolnak ez az imádsága ránk is vonatkozik. Minden korszak szentjeinek imádkozniuk kell azért, hogy a Szent Szellem segítségével természetfeletti módon beleláthassanak a Krisztus által számunkra megszerzett mennyei örökségbe, amely a szentek között található és tapasztalható meg. A szentek között kifejezés egyébként azt is jelenti, hogy nekünk, vagyis Krisztus teste tagjainak, szükségünk van egymásra, hiszen mi vagyunk Isten temploma (1Korintus 3,16-17).

Korábban említettem, hogy ha beleállunk Isten munkájába, akkor ő is gondoskodni fog a szükségjeinkről. Talán erre most sokan azt mondják, na de én nem vagyok sem apostol, sem próféta, sem evangélista, stb, akkor én most mit csináljak, mi az a munka, amelyet elvégezhetek, mi az Úr konkrét akarata az én számomra?

Isten senkitől sem várja el olyan feladatnak a teljesítését, amelyre ő nem hívott és nem küldött el. Hitem szerint azonban van Istennek egy konkrét munkája, konkrét akarata, amelyet mindannyiunktól elvár, és ha ő elvár tőlünk valamit, akkor azt az ő segítségével végre is tudjuk hajtani, mert „az ő parancsolatai nem nehezek.” (1János 5,3)

Ez nagyon egyszerű, bár gyakran a legegyszerűbb dolgok mennek a legnehezebben. Nagyon egyszerű. Hinnünk kell Jézus Krisztusban. Itt nem elméleti vagy teológiai hitről van szó, hanem gyakorlati hitről, vagyis teljesen bízunk magunkat Krisztusra! Helyezzük belé minden bizalmunkat! A János 6-ban a kenyerek és a halak megszáporítása után Jézus többek között ezeket mondta a tömegnek.

„Ne az elvesző kenyéren munkálkodjatok, hanem azon a kenyéren, mely örök életre megmarad, melyet az embernek Fia fog nektek adni, mert erre az Atya ütött pecsétet.” (János 6,27)

Ez megegyezik azzal, amit a Máté 6,33-ban olvasunk, vagyis, hogy először keressük Isten királyságát és annak igazságát (ne az anyagiak utáni futkosás legyen az első az életünkben, hanem Isten).

Aztán szintén a János 6-ban tovább olvassuk: „Meggérdezték tőle: "Mit tegyünk, hogy az Isten munkáin dolgozhassunk?" "Istennek munkája az – felelte nekik Jézus –, hogy higgyetek abban, akit ő elküldött.” (János 6,28-29)

Tehát higgyünk Jézus Krisztusban, még pedig gyakorlati módon! Ez azt jelenti, hogy az egész életünket rábizzuk, hiszen meg van írva, „minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok”. (1Péter 5,7)

Elkezdünk munkálkodni az örök életre megmaradó kenyéren, (olvassuk a Bibliát, elmélkedünk az olvasás közben megértett igéken, majd imádkozunk a megértett és átelmélkedett igazságok alapján) ennek eredményeként létre jön bennünk az Isten által kimunkált hit, vagyis az ő saját hite és ezzel a hittel hiszünk mi, Őbenne. Ő adja nekünk a saját hitét, viszont nekünk kell azt használnunk. Nem könnyű ezt az alapvető emberi szavakkal megfogalmazni, mert bár a hit Isten munkája bennünk, ugyanakkor nekünk kell használatba vennünk ezt a hitet.

Sőt már az Isten keresését is maga Isten kezdeményezi bennünk, mint ahogy a János 6,27-ben is láthatjuk, először Jézus szólítja fel a tömeget, hogy munkálkodjanak inkább az örök életre megmaradó kenyéren. Bátran rábízhatjuk magunkat Krisztusra, ugyanis a Zsidó 3,6 szerint ő valóban hűséges a maga házához és a Bibliában azt is olvassuk, hogy mi vagyunk az ő háza, „ha a bizodalmat és a reménységben való dicsekedést mindvégig szilárdan megtartjuk.” (Zsidó 3,6-B)

Ezzel a bizalommal tudunk mi magunk is mint élő kövek, egyen-egyenként beépülni Krisztus szellemi házába.

„Járuljatok Őhöz, mint élő kőhöz, aki az emberektől ugyan megvetett, de Istennél választott és becses, Ti magatok is, mint élő kövek épüljete fel szellemi házzá, szent papsággá, hogy szellemi áldozatokkal áldozatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által.” (1Péter 2,4-5)

Tehát röviden szólva, a Krisztusba vetett bizalmunk által részévé válunk az Ő szellemi házána, neki pedig mindig gondja van a saját házára, mert Ő be fogja tölteni minden szükségünket az Ő gazdagsága szerint dicsőségesen a Krisztus Jézusban (Filippi 4,19)

Amikor benne bízunk, akkor valóban nem fogunk megszégyenülni, mert Ő bőségesen megad nekünk mindent a mi teljes gyönyörűségünkre (megélhetésünkre, tápláltatásunkra vagy „mindent, ami élvezetünket szolgálja”) (1Timóteus 6,17) és ha mi valóban benne bízunk, akkor miért is szégyenülnénk meg? Hiszen az Úr mindig gondot visel a maga házára, az Ő háza pedig mi vagyunk!

Dicsőség ezért az Úrnak!

Ebben az írásban az igéket két helyről idéztem.

KÁROLI GÁSPÁRnak a KRISZTUS SZERETETE EGYHÁZ által revideált és megjelentetett fordításából, valamint Csia Lajos fordításából.

Sárbogárd 2011 November 8